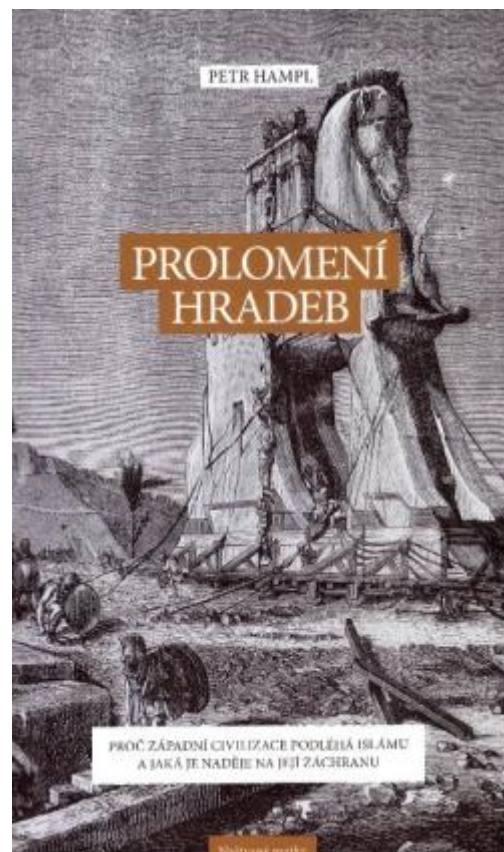




Autor: Vítězslav Jinoch

Kniha Petra Hampla *Prolomení hradeb* se minulý týden opět stala předmětem sporů, poté, co liberecká Krajská vědecká knihovna zrušila již domluvený pronájem sálu na základě toho, že „názory obsažené v knize se neshodují s názory knihovny.“

Jenže *Prolomení hradeb* není zajímavé jen opakovanými cenzurními pokusy. Jedná se o knihu, které se za necelé tři měsíce prodalo 7000 výtisků a která je na cestě stát se jednou z nejprodávanějších politických knih v českých dějinách. To se z článků v mainstreamovém tisku ovšem nedozvíte. Stejně jako se nedozvíte, že Hampl je plně kvalifikovaný sociolog (PhDr., Ph.D.), který se v posledních letech podílel např. na velkém výzkumu alternativních forem lidského kapitálu a byl editorem sborníku na toto téma. Co hůře, žádný z autorů článků na iDnes, Novinkách, Aktuálně, Tiscali a dalších serverech knihu zjevně ani neotevřel. Citovány jsou autorovy bojovné a nekorektní poznámky na sociálních sítích, nejspíš na základě předpokladu, že kniha je sestavena právě z nich.

Není. Není to dokonce ani kniha o islámu, jak někteří mylně vyvozují z Hamplova dřívějšího angažmá v Konvičkově Bloku proti islámu. Přitom se stačí pozorně podívat na titulní stránku, kde najdete podnadpis „Proč západní civilizace podléhá islámu a jaká je naděje na její

záchranu.“ *Prolomení hradeb* je knihou o vývoji Západu, o islámu se hovoří pouze okrajově.

Ve vztahu k islámu autor konstatuje, že

Všechny předchozí střety mezi islámem a Západem skončily tak, že islám byl sice zatlačen, ale část dobytých území si už ponechal. Ani v tomto případě není naděje, že by tomu bylo jinak. Některá evropská území již byla nevratně islamizována. Došlo k výměně obyvatel, není koho osvobozovat.

Demografické trendy jsou jednoznačné a neúprosné. I kdyby byla dramaticky omezena islámská imigrace, stačí muslimům k získání početní převahy v největších evropských zemích 1 – 2 generace. S tím, jak získávají početní převahu, se muslimové v Evropě radikalizují, a nejsou žádné známky, že by se tento trend měl změnit.

Západ je zcela zbaven vůle k odporu. Přinejmenším je tomu tak u vládnoucích elit, které zcela rezignovaly na obranu vlastních zemí, a řeší v podstatě už jen jak eliminovat případný odpor evropských domorodců.

To vše Hampl shrnuje z jiné literatury a nepřidává k tomu nic objevného. Jeho otázky míří k sociálním a ekonomickým mechanismům, které hroucení Západu způsobují. *Prolomení hradeb* tak můžeme číst i jako polemiku se d v ě m a častými názory.



Knihy Prolomení hradeb

P r v n í z nich říká, že existuje nějaká konkrétní skupina lidí (např. několik desítek majitelů největších bank), kteří se snaží rozvrátit západní státy, protože na tom mají ekonomický zájem. Hampl se snaží ukázat, že neexistuje žádná konkrétní skupina, o níž by platilo, že pokud by byla eliminována (např. bombovým útokem proti schůzi Bilderbergu), byl by Západ zachráněn. Podle Hampla budou jedinci vzápětí nahrazeni. Podstatné jsou mechanismy, které generují určité povahové rysy, vynášejí do vedoucích pozic lidi s určitou povahou, vedou k preferenci určitých ideologií atd. To vychází z ekonomické a sociální struktury západních společností, jak se zformovala v posledních několika desetiletích. Ze systému!

Z a d r u h é *Prolomení hradeb* polemizuje i s tezí, podle níž je příčinou problémů Západu morální úpadek, případně nástup neomarxismu. Hampl tyto skutečnosti nezlehčuje, tvrdí ale, že změna morálního a myšlenkového klimatu je důsledkem sociálně-ekonomicko-technologických změn, nikoliv jejich příčinou.

Odtud vykresluje příběh Západu posledních desetiletí. Ukazuje uzavřený řetěz příčin, které se navzájem posilují

upoutala pozornost i Alexandra Tomského

a které zahrnují převahu korporací nad klasickými kapitalistickými podniky (rozuměj menší podniky s konkrétním majitelem), nové ideologie, změny ve školství, rozpad rodinného života, erozi občanských svobod a desítky dalších jevů, včetně tak zdánlivě nesouvisejících jako úpadek maskulinity a šířící se gynekokracie. Z toho všeho vytváří konsistentní model. Předposlední kapitola obsahuje 15 přehledně srovnaných jednoznačných tezí, které zároveň slouží i jako falsifikátory, to znamená, že mají usnadnit kritickou debatu nad předkládanou teorií a její případné vyvrácení.

Celou knihou prochází motiv svobodné diskuze. Hampl tvrdí, že právě to je základní princip, který byl „do určité míry“ přítomen v celých (!) evropských dějinách a který umožnil západní civilizaci dosáhnout tak pronikavých úspěchů a v určitém období i (mocenské) nadřazenosti nad všemi ostatními. Omezování svobodné debaty na Západě podle něj naopak vždy vedlo k úpadku. Naší silou je prý „diskuze, konkurence a svoboda“, soudí Hampl – evidentně z konzervativně-liberálních pozic (a tedy v podstatě v duchu ideálů buržoazních revolucí kolem roku 1848 a později různých národně-demokratických hnutí, kolem kterých se formoval i moderní český, resp. „československý“ národ).

Podle autora sdělení cílem *Prolomení hradeb* bylo takovou zásadní debatu otevřít. Nejen o vztahu k islámu. V knize najdete i řadu dalších, jen tak „pohozených“ tezí, přitom i poměrně zásadních. Hampl např. odmítá klasické pravicové (v onom angloamerickém smyslu: „Reagan – Thatcherová – ODS“) rozlišování na soukromé vlastnictví a státní sektor, který má být zdrojem nesvobody. Podle Hampla jsou zdrojem nesvobody velké byrokratické aparáty, bez ohledu na to, zda jsou státní nebo korporátní. Nicméně žádná debata zatím neprobíhá. Kniha totiž byla uvedena na trh v době nadvlády politické korektnosti. Hodnocení Jaroslava Bašty, podle nějž je *Prolomení hradeb* „průlomem v chápání příčin migrační krize“ je tak přehnané už prostě proto, že žádná diskuze nevzniká. Neboť globalistická politická korektnost ideály diskuze, konkurence a svobody, za které se v Evropě bily celé generace radikálních demokratů (nejen) 19. století, dusí.



*Petr Hampl s Václavem
Klausem ml.*

Možná v tušení této situace zvolil autor žurnalistický (tj. komunikativní) styl, takže i poměrně složitý model vývoje západní společnosti je popisován běžným novinovým jazykem. Což může být také důvod, proč se relativně hutná sociologická analýza prodává lépe než mnoho detektivek. Nepodezříváme však Petra Hampla, že by z ohledu na tohoto hypotetického „čtenáře novin a detektivek“ (aby jej snad ještě více neznejistil), vyškrtl ze svého „příběhu Západu“ jeho novověký osvícenský začátek (o dávném prvním očku „řetězu příčin“ z pouště starověké Judeje ani nemluvě): totiž že „svobodný sekulární demokratický právní stát“ žije z předpokladů, jež sám nemůže zaručit, nemá-li zpochybnit svou svobodomyšlnost. Otázky v tomto smyslu si sám zjevně neklade. Citát z knihy *Světový étos* katolického teologa Hanse Künga nám proto poslouží jako výstraha, jak k rumišti z prolomených hradeb přistupovat:

Moderní liberální společenský řád se mohl po dlouhou dobu spoléhat na „zvyklosti srdce“, na tlustý „polštář“ předmoderních systémů smyslu a povinností, jež jsou však dnes „opotřebované... Mezitím však došlo k vyčerpání tradičních zdrojů smyslu a zásob zděděného smyslu pospolitosti.

Náš závěr: liberalismus zůstává především liberalismem, ať je konzervativní, puritánský nebo třeba libertářský.

Psáno pro Dělský potápěč.